

Bruksela, 16 listopada 2023 r.
(OR. en)

15166/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0400(NLE)

COPEN 384
EUROJUST 42
JAI 1440
RELEX 1328

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	14 listopada 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 705 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 705 final.

Zał.: COM(2023) 705 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.11.2023 r.
COM(2023) 705 final

2023/0400 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek dotyczy zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (zwanej dalej „Umową”).

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) koordynuje postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawach dotyczących poważnej przestępczości transgranicznej w Europie i poza nią. Jako unijne centrum współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii Europejskiej (UE) Eurojust wspiera krajowe organy śledcze i organy ścigania.

W zglobalizowanym świecie potrzeba współpracy między organami wymiaru sprawiedliwości prowadzącymi postępowania przygotowawcze oraz wnoszącymi i popierającymi oskarżenia w związku z poważnymi przestępstwami nie kończy się na granicach Unii. Wraz z nasilaniem się przestępczości transgranicznej kluczowe znaczenie ma uzyskanie informacji spoza danej jurysdykcji. W związku z tym Eurojust powinien mieć możliwość ścisłej współpracy i wymiany danych osobowych z organami wymiaru sprawiedliwości wybranych państw trzecich w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań w ramach wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1727¹ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie Eurojustu”). Jednocześnie ważne jest zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie ochrony danych osobowych.

Eurojust może wymieniać operacyjne dane osobowe z państwami trzecimi, jeżeli spełniony jest jeden z wymogów określonych w art. 56 ust. 2 lit. a)–c) rozporządzenia w sprawie Eurojustu:

- gdy Komisja stwierdziła w drodze decyzji na podstawie art. 57, że dane państwo trzecie lub dana organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony, lub – w razie braku takiej decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony – przewidziane są lub istnieją odpowiednie zabezpieczenia zgodnie z art. 58 ust. 1, lub w razie braku zarówno decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony, jak i takich odpowiednich zabezpieczeń, zastosowanie ma odstępstwo w szczególnych sytuacjach zgodnie z art. 59 ust. 1;
- przed dniem 12 grudnia 2019 r. zawarto umowę o współpracy umożliwiającą wymianę operacyjnych danych osobowych między Eurojustem a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW; lub
- zawarto umowę międzynarodową między Unią a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 218 TFUE, która przewiduje

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

Eurojust zawarł jak dotąd umowy o współpracy na podstawie art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW, które umożliwiają wymianę danych osobowych z Czarnogórą, Ukrainą, Mołdawią, Liechtensteinem, Szwajcarią, Macedonią Północną, Stanami Zjednoczonymi, Islandią, Norwegią, Gruzją, Albanią i Serbią. Zgodnie z art. 80 ust. 5 rozporządzenia w sprawie Eurojustu te umowy o współpracy pozostają ważne.

Od czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie Eurojustu w dniu 12 grudnia 2019 r. i zgodnie z Traktatem Komisja jest odpowiedzialna za prowadzenie – w imieniu Unii – rokowań dotyczących umów międzynarodowych z państwami trzecimi w zakresie współpracy i wymiany danych osobowych z Eurojustem. Zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia w sprawie Eurojustu, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania jego zadań, Eurojust może w drodze uzgodnień roboczych nawiązywać i prowadzić współpracę z partnerami zewnętrznymi. Uzgodnienia te same w sobie nie stanowią jednak podstawy prawnej do wymiany danych osobowych.

W celu zacieśnienia współpracy wymiarów sprawiedliwości między Eurojustem a wybranymi państwami trzecimi Komisja przyjęła zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie umów między Unią Europejską a Algierią, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojustem) a właściwymi organami tych państw trzecich ds. współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.²

W dniu 1 marca 2021 r. Rada udzieliła tego upoważnienia, dodała do wykazu Argentynę, Brazylię i Kolumbię, przyjęła wytyczne negocjacyjne i powołała specjalny komitet pomagający w realizacji tego zadania³.

Negocjacje z Armenią rozpoczęły się w kwietniu 2022 r. Po trzeciej i ostatniej rundzie negocjacji, która odbyła się w czerwcu 2022 r., negocjatorzy osiągnęli wstępne porozumienie w październiku 2022 r. Po wewnętrznych konsultacjach po obu stronach i po wprowadzeniu poprawek redakcyjnych główni negocjatorzy parałowali projekt tekstu Umowy w dniu [xx.xx.xxxx].

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Umowa została wynegocjowana z uwzględnieniem kompleksowych wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę w dniu 1 marca 2021 r. wraz z upoważnieniem do prowadzenia negocjacji. Umowa jest również spójna z obowiązującą polityką Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości.

² Zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie umów między Unią Europejską a Algierią, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojustem) a właściwymi organami tych państw trzecich ds. współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, 19 listopada 2020 r., COM(2020) 743 final.

³ Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji dotyczących umów między Unią Europejską a Algierią, Argentyną, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Brazylią, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Kolumbią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami tych państw trzecich właściwymi w sprawach współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zob. 6153/21 + ADD 1, decyzja Rady przyjęta w procedurze pisemnej w dniu 1 marca 2021 r. (CM 1990/21).

W ostatnich latach poczyniono postępy w zakresie poprawy współpracy, jeśli chodzi o wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz między agencjami Unii a państwami trzecimi. Rozporządzenie (UE) 2023/2131 w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1727 i decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem⁴ wzmacnia ramy współpracy z państwami trzecimi po stronie Eurojustu przez zapewnienie solidnej podstawy prawnej delegowania prokuratora łącznikowego z państwa trzeciego do Eurojustu oraz współpracy z Eurojustem.

Ponadto rozporządzenie (UE) 2022/838 zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1727 w odniesieniu do gromadzenia, zabezpieczania i analizowania w Eurojuście dowodów dotyczących ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości oraz zbrodni wojennych⁵ obejmuje również ważne aspekty związane z państwami trzecimi. Oba akty ustawodawcze podkreślają znaczenie ścisłej współpracy z państwami trzecimi w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń dotyczących poważnych przestępstw.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest również spójny z innymi politykami Unii.

W kompleksowej i wzmocnionej umowie o partnerstwie między UE a Armenią (CEPA), która w pełni weszła w życie w dniu 31 marca 2021 r., obie strony wyznaczyły jako cel wzmocnioną współpracę w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości z myślą o wzmocnieniu praworządności oraz poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności. W tym celu uzgodniono, że w odniesieniu do współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych wzmocniona zostanie wzajemna pomoc prawna, m.in. przez ściślejszą współpracę między Eurojustem a właściwymi organami Republiki Armenii.

UE i Armenia uznały dalszą współpracę w propagowaniu praw człowieka, praworządności i podstawowych wolności za jeden z priorytetów ich partnerstwa, które mają ułatwiać współpracę między partnerami w kontekście CEPA.

Zawarte we wspólnej deklaracji ze szczytu Partnerstwa Wschodniego z dnia 15 grudnia 2021 r. odniesienie do „szybkiej i skutecznej współpracy między krajami partnerskimi a odpowiednimi organami UE, takimi jak Eurojust, Europol, Prokuratura Europejska i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych”, również świadczy o ciągłym zaangażowaniu w zacieśnianie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. Zaangażowanie UE na rzecz Partnerstwa Wschodniego w zmienionym kontekście geopolitycznym zostało potwierdzone na posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych Partnerstwa Wschodniego w dniu 12 grudnia 2022 r., przy okazji którego podkreślono jednocześnie potrzebę uelastycznienia partnerstwa i lepszego dostosowania go do potrzeb partnerów oraz zapewnienia komplementarności między wymiarem dwustronnym a procesem rozszerzenia.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2131 z dnia 4 października 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 oraz decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/838 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1727 w odniesieniu do zabezpieczania, analizy i przechowywania w Eurojuście dowodów dotyczących ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych oraz powiązanych przestępstw

Istniejące dokumenty strategiczne Komisji uzasadniają konieczność poprawy skuteczności i wydajności współpracy organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości w UE, jak również rozszerzenia współpracy z państwami trzecimi. Dokumenty te to m.in. strategia UE w zakresie unii bezpieczeństwa⁶, plan dla UE w dziedzinie zwalczania terroryzmu⁷ oraz unijna strategia zwalczania przestępczości zorganizowanej⁸.

Zgodnie z tymi dokumentami strategicznymi zacieśniana jest również współpraca międzynarodowa w dziedzinie egzekwowania prawa. Na podstawie upoważnienia wydanego przez Radę⁹ Komisja wynegocjowała umowy dotyczące wymiany danych osobowych z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), np. z Nową Zelandią.

Jednocześnie niezwykle ważne jest, aby współpraca wymiarów sprawiedliwości z państwami trzecimi była prowadzona z pełnym poszanowaniem praw podstawowych zapisanych w Traktatach UE i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Szczególnie ważne zabezpieczenia, a mianowicie te, które są zawarte w rozdziale II Umowy, dotyczą ochrony danych osobowych, która w UE jest jednym z praw podstawowych. Zgodnie z art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie Eurojustu, Eurojust może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego w oparciu o umowę międzynarodową zawartą między Unią a danym państwem trzecim na podstawie art. 218 TFUE i przyznającą odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

Rozdział II Umowy przewiduje takie zabezpieczenia, w tym w szczególności zawiera postanowienia zapewniające szereg zasad ochrony danych i zobowiązań w tym zakresie, których muszą przestrzegać strony (art. 10 i kolejne), jak również postanowienia zapewniające egzekwowalne prawa indywidualne (art. 14 i kolejne), niezależny nadzór (art. 21) oraz skuteczne administracyjne i sądowe środki zaskarżenia w przypadku naruszenia praw i zabezpieczeń uznanych w Umowie, wynikającego z przetwarzania danych osobowych (art. 22).

Konieczne jest osiągnięcie równowagi między poprawą bezpieczeństwa a przestrzeganiem praw człowieka, w tym ochrony danych i prywatności. Komisja zapewniła, aby Umowa stanowiła podstawę prawną wymiany danych osobowych na potrzeby współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji „w sprawie zawarcia umowy”. Jako że wniosek dotyczy obszarów, w których zastosowanie ma zwykła procedura ustawodawcza, wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego, a zatem proceduralną podstawą prawną jest art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE.

⁶ COM(2020) 605 final, 24.7.2020.

⁷ COM(2020) 795 final, 9.12.2020.

⁸ COM(2021) 170 final, 14.4.2021.

⁹ Decyzja Rady 7047/20 z dnia 23 kwietnia 2020 r. i dokument Rady CM 2178/20 z dnia 13 maja 2020 r.

Materialna podstawa prawna zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, akt prawny musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy. Wniosek ma dwa główne cele i elementy składowe, a mianowicie współpracę między Eurojustem a Armenią w sprawach karnych oraz ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności i innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych w ramach tej współpracy. Materialną podstawą prawną musi być zatem art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE.

Niniejszy wniosek opiera się zatem na art. 16 ust. 2 i art. 85, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Rozporządzenie w sprawie Eurojustu określa szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania danych osobowych przez Eurojust poza UE. W art. 56 ust. 2 wymieniono sytuacje, w których Eurojust może zgodnie z prawem przekazywać dane osobowe organom wymiaru sprawiedliwości w państwach trzecich. Przepis ten stanowi, że w przypadku strukturalnego przekazywania danych osobowych Armenii przez Eurojust wymagane jest zawarcie wiążącej umowy międzynarodowej między UE a Armenią, przewidującej odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności i innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE Umowa wchodzi zatem w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii. W związku z tym niniejszy wniosek nie podlega ocenie zgodności z zasadą pomocniczości.

- **Proporcjonalność**

Cele Unii w odniesieniu do niniejszego wniosku przedstawione powyżej można osiągnąć jedynie poprzez zawarcie wiążącej umowy międzynarodowej przewidującej niezbędne środki współpracy przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony praw podstawowych. Postanowienia Umowy ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia jej głównych celów. Jednostronne działania państw członkowskich wobec Armenii nie stanowią alternatywy, ponieważ Eurojust odgrywa wyjątkową rolę. Jednostronne działania nie zapewniłyby również wystarczającej podstawy współpracy wymiarów sprawiedliwości między Eurojustem a państwami trzecimi i nie zapewniłyby niezbędnej ochrony praw podstawowych.

- **Wybór instrumentu**

Zgodnie z art. 56 rozporządzenia (UE) 2018/1727 w przypadku braku stwierdzenia odpowiedniego poziomu ochrony Eurojust może dokonywać strukturalnego przekazywania operacyjnych danych osobowych do państwa trzeciego wyłącznie na podstawie umowy międzynarodowej zawartej na podstawie art. 218 TFUE, która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych (art. 56 ust. 2 lit. c)). Zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE Rada upoważnia w drodze decyzji do podpisania takiej umowy.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W procesie negocjacji Komisja nie korzystała z usług ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Wymiana danych osobowych i ich przetwarzanie przez organy państwa trzeciego stanowi ingerencję w podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych. Umowa zapewnia jednak, aby taka ingerencja była konieczna i proporcjonalna przez zagwarantowanie stosowania odpowiednich zabezpieczeń ochrony danych w odniesieniu do przekazywanych danych osobowych, zgodnie z prawem Unii.

Rozdział II przewiduje ochronę danych osobowych. Na tej podstawie w art. 10–20 określono podstawowe zasady ochrony danych, w tym zasadę celowości, jakość danych oraz zasady mające zastosowanie do przetwarzania szczególnych kategorii danych, obowiązki mające zastosowanie do administratorów (w tym dotyczące zatrzymywania danych, prowadzenia rejestrów, bezpieczeństwa oraz w zakresie wtórnego przekazywania danych), egzekwowalne prawa indywidualne (w tym dotyczące dostępu, poprawiania danych i zautomatyzowanego podejmowania decyzji), niezależny i skuteczny nadzór, a także administracyjne i sądowe środki zaskarżenia.

Zabezpieczenia obejmują wszystkie formy przetwarzania danych osobowych w kontekście współpracy między Eurojustem a Republiką Armenii. Wykonywanie niektórych praw indywidualnych można ze względu na ważny interes publiczny opóźnić, ograniczyć lub można odmówić ich wykonywania, jeżeli jest to konieczne i proporcjonalne, przy uwzględnieniu podstawowych praw i interesów osoby, której dane dotyczą, w szczególności w celu zapobieżenia ryzyku dla toczących się postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżenia w sprawach w toku. Jest to zgodne z prawem Unii.

Ponadto zarówno Unia Europejska, jak i Republika Armenii zapewnią, aby niezależny organ publiczny odpowiedzialny za ochronę danych (organ nadzorczy) nadzorował kwestie mające wpływ na prywatność osób fizycznych w celu ochrony podstawowych praw i wolności tych osób w kontekście przetwarzania danych osobowych na podstawie Umowy.

Jako dalsze zabezpieczenie, zgodnie z art. 32 ust. 2, w przypadku istotnego naruszenia lub niewykonania zobowiązań wynikających z postanowień Umowy, stosowanie Umowy można zawiesić. Wszelkie dane osobowe przekazane przed zawieszeniem będą nadal podlegać zabezpieczeniom zagwarantowanym w Umowie. Ponadto w przypadku wypowiedzenia Umowy dane osobowe przekazane przed wypowiedzeniem nadal są przetwarzane zgodnie z postanowieniami Umowy.

Umowa gwarantuje również, że wymiana danych osobowych między Eurojustem a Republiką Armenii będzie spójna z zasadą niedyskryminacji i art. 52 ust. 1 Karty, które zapewniają, aby

ingerencje w prawa podstawowe gwarantowane na mocy Karty zostały ograniczone do tego, co jest ściśle konieczne, aby zrealizować cele interesu ogólnego, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie ma potrzeby opracowania planu wdrożenia, ponieważ Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym Unia Europejska i Armenia powiadomią się wzajemnie o zakończeniu odpowiednich procedur.

Jeżeli chodzi o monitorowanie, Unia Europejska i Republika Armenii przeprowadzą wspólny przegląd wdrażania Umowy rok po jej wejściu w życie, a następnie będą przeprowadzały taki przegląd w regularnych odstępach czasu i dodatkowo, jeżeli zażąda tego któraś ze Stron i obie podejmą taką decyzję.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 określono cel Umowy.

W art. 2 określono zakres współpracy.

W art. 3 zawarto definicje ważnych terminów stosowanych w Umowie.

W art. 4 nałożono na Armenię obowiązek wyznaczenia co najmniej jednego punktu kontaktowego w jej właściwych organach krajowych, który nie może być tożsamy z prokuratorem łącznikowym. W sprawach związanych z terroryzmem wyznaczany jest punkt kontaktowy.

W art. 5 przewidziano oddelegowanie prokuratora łącznikowego do Eurojustu.

W art. 6 określono warunki udziału przedstawicieli Armenii w posiedzeniach operacyjnych i strategicznych Eurojustu.

Art. 7 stanowi, że Eurojust może wspierać Armenię w tworzeniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i może zostać poproszony o udzielenie pomocy finansowej lub technicznej.

W art. 8 przewidziano możliwość oddelegowania przez Eurojust sędziego łącznikowego do Armenii.

W art. 9 określono cele przetwarzania danych na podstawie Umowy.

W art. 10 wymieniono ogólne zasady ochrony danych mające zastosowanie na podstawie Umowy.

Art. 11 gwarantuje dodatkowe zabezpieczenia dotyczące przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych i różnych kategorii osób, których dane dotyczą.

W art. 12 wprowadzono ograniczenia dotyczące w pełni zautomatyzowanego podejmowania decyzji z wykorzystaniem danych osobowych przekazywanych na podstawie Umowy.

W art. 13 ograniczono wtórne przekazywanie otrzymanych danych osobowych.

W art. 14 przewidziano prawo dostępu, w tym prawo do uzyskania potwierdzenia, czy dane osobowe osoby, której dane dotyczą, są przetwarzane na podstawie Umowy, a także uzyskania podstawowych informacji na temat przetwarzania.

W art. 15 przewidziano prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania, pod pewnymi warunkami.

Art. 16 przewiduje powiadomienie o naruszeniu ochrony danych osobowych mającym wpływ na dane osobowe przekazane na podstawie Umowy, co zapewnia, aby odpowiednie właściwe organy bezzwłocznie powiadamiały siebie nawzajem i swoje odpowiednie organy nadzorcze o takim naruszeniu, oraz wprowadzały środki łagodzące ewentualne szkodliwe skutki tego naruszenia.

Art. 17 przewiduje zawiadomienie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych, które może mieć poważny wpływ na prawa i wolności tej osoby.

Art. 18 zawiera postanowienia dotyczące przechowywania, weryfikacji, poprawiania i usuwania danych osobowych.

Art. 19 nakłada wymóg prowadzenia ewidencji zbierania, modyfikowania, ujawniania, w tym wtórnego przekazywania, łączenia, usuwania danych osobowych lub dostępu do nich.

Art. 20 określa obowiązki dotyczące bezpieczeństwa danych oraz przewiduje wdrożenie środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych podlegających wymianie na podstawie tej umowy.

Art. 21 zawiera wymóg skutecznego nadzoru i egzekwowania zabezpieczeń określonych w Umowie, zapewniając istnienie niezależnego organu publicznego odpowiedzialnego za ochronę danych (organ nadzorczy), który będzie nadzorował kwestie mające wpływ na prywatność osób fizycznych, w tym przepisy krajowe, które na podstawie Umowy mają znaczenie dla ochrony podstawowych praw i wolności tych osób w kontekście przetwarzania danych osobowych.

Art. 22 przewiduje administracyjne i sądowe środki zaskarżenia, co zapewni, aby osoby, których dane dotyczą, miały prawo do skutecznego administracyjnego i sądowego środka ochrony prawnej w przypadku naruszenia praw i zabezpieczeń uznanych w Umowie, wynikającego z przetwarzania danych tych osób.

Art. 23 stanowi, że wymiana i ochrona informacji niejawnych UE i szczególnie chronionych informacji jawnych UE są regulowane uzgodnieniem roboczym w sprawie poufności zawartym między Eurojustem a właściwymi organami Armenii.

Art. 24 dotyczy odpowiedzialności właściwych organów. Właściwe organy ponoszą odpowiedzialność za wszelkie szkody wyrządzone osobie fizycznej w wyniku błędów prawnych lub faktycznych w wymienianych informacjach. Żadna ze stron nie może w celu uniknięcia odpowiedzialności twierdzić, że druga strona przekazała nieprawidłowe informacje.

Art. 25 stanowi, że co do zasady każda ze Stron pokrywa własne wydatki związane z wykonaniem Umowy.

W art. 26 przewidziano zawarcie uzgodnienia roboczego między Eurojustem a właściwymi organami Armenii.

W art. 27 określono relacje Umowy względem innych instrumentów międzynarodowych, co zapewni, aby Umowa nie naruszała postanowień prawnych w odniesieniu do wymiany informacji przewidzianej we wszelkich traktatach, umowach lub ustaleniach między Armenią

a dowolnym państwem członkowskim Unii Europejskiej ani nie wpływała na te postanowienia.

Art. 28 zawiera postanowienia dotyczące powiadomienia o wdrożeniu Umowy.

W art. 29 ustanowiono zasady i daty wejścia w życie i stosowania Umowy.

Art. 30 zawiera postanowienia dotyczące zmian i uzupełnienia Umowy.

Art. 31 zawiera postanowienia dotyczące przeglądu i oceny stosowania Umowy.

Art. 32 stanowi o rozstrzyganiu sporów i klauzuli zawieszenia.

Art. 33 zawiera postanowienia dotyczące wypowiedzenia Umowy.

W art. 34 określono sposób dokonywania powiadomień zgodnie z Umową.

Art. 35 dotyczy tekstów autentycznych.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2, art. 85 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) pkt (v) i art. 218 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 47 ust. 1 i art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727¹ stanowią, że Eurojust może nawiązywać i prowadzić współpracę z organami państw trzecich w oparciu o strategię współpracy.
- (2) Art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 stanowi, że Eurojust może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego m.in. w oparciu o umowę międzynarodową zawartą między Unią a danym państwem trzecim na podstawie art. 218 TFUE określającą odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.
- (3) Zgodnie z decyzją Rady (UE) [XXXX]², Umowa między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych („Umowa”) została podpisana w dniu [XX.XX.XXXX], z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

² Decyzja Rady (UE) [XXXXX] z dnia XX.XX.XXXX w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (XXXX).

- (4) Umowa umożliwia przekazywanie danych osobowych między Eurojustem a właściwymi organami Armenii w celu zwalczania poważnej przestępczości i terroryzmu oraz ochrony bezpieczeństwa Unii i jej obywateli.
- (5) Umowa zapewnia pełne poszanowanie praw podstawowych Unii, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, zapisanego w art. 7, prawa do ochrony danych osobowych, zapisanego w art. 8, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu zapisanego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej³. W szczególności Umowa zawiera odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych osobowych przekazywanych przez Eurojust na podstawie Umowy.
- (6) Zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE Rada powinna upoważnić Komisję do zatwierdzania w imieniu Unii zmian w załącznikach I, II i III do Umowy, upoważnić Komisję do uzgodnienia warunków dalszego wykorzystywania i przechowywania informacji, które zostały już przekazane przez Strony na podstawie Umowy, oraz upoważnić Komisję do aktualizacji informacji dotyczących adresata powiadomień.
- (7) W decyzji Komisji (UE) 2019/2006⁴ potwierdzono uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu (UE) 2018/1727. Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) 2018/1727 i w związku z tym uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię [xxx] w dniu [xx.xx.xxxx] r.
- (10) Umowę należy zatwierdzić w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii, Umowę między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a właściwymi organami Republiki Armenii odpowiedzialnymi za współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych („Umowa”).

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Komisja, w imieniu Unii, dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 34 Umowy⁵, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się umową.

Artykuł 3

³ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

⁴ Decyzja Komisji (UE) 2019/2006 z dnia 29 listopada 2019 r. dotycząca uczestnictwa Irlandii w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (Dz.U. L 310 z 2.12.2019, s. 59).

⁵ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

1. Dla celów art. 30 ust. 2 Umowy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w sprawie zmian załączników I, II i III do Umowy, jest zatwierdzane przez Komisję po konsultacji z Radą.
2. Do celów art. 33 ust. 3 Umowy Komisja jest upoważniona do uzgodnienia warunków dalszego wykorzystywania i przechowywania informacji, które zostały już przekazane przez Strony na podstawie Umowy.
3. Do celów art. 34 ust. 2 Umowy Komisja jest upoważniona do aktualizowania informacji o adresacie powiadomień po konsultacji z Radą.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*